

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

ført forleden her i Rigsdagen angaaende Udligning af Misforholdet mellem Landbrugets Udgifter og visse af dets Indtægter, indeholder jo ogsaa en Bestemmelse om en Nedsættelse af Fragterne for indført Majs, og det vil i høj Grad bidrage til, at andre Landmænd kan faa Majs og Foderkorn billigere, end de ellers vilde kunne faa det, ogsaa til Erstatning for Korn, som de har afleveret til Brødforbruget herhjemme.

Det ærede Medlem Hr. Steen omtalte ogsaa dette Spørgsmaal, dog paa en noget anden Maade, idet det ærede Medlem rettede den Henstilling til mig, at man billigjorde Indførselen af Majs og Foderkorn. Jeg antager, det ærede Medlem er enig med mig i, at Gennemførelsen af Lovforslaget om Fragternes Nedsættelse for Majsens Vedkommende i alt Fald i nogen Grad vil mulliggøre, at Kornet kommer billigere ind, saaledes at det ogsaa bliver til Fordel for de Hønselholdere, som ikke er Landmænd, og som det ærede Medlem omtalte.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen rettede en Forespørgsel til mig angaaende Loven om Erstatning til Landmændene for de Tab, de har lidt i Anledning af Mund- og Klovesygen. Jeg kan over for det ærede Medlem oplyse, at der er indkommet saadan noget som 22 500 Ansøgninger om at faa Erstatning. Af disse Ansøgninger er nu færdigbehandlet op til 19 000; det vil vare endnu godt og vel en Maanedes Tid, før man kan sige, at man er helt færdig. Jeg kan dernæst oplyse, at saa vidt man kan skønne, vil man i hvert Fald komme op paa et Beløb paa mindst 6 Mill. Kr.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen rettede en Kritik over for Statsskovvæsenet i Anledning af Brændepriserne Forhøjelse. Jeg kan oplyse, at Brændepriserne i Statsskovene fastsættes i Forhold til Kokspriserne til enhver Tid, og da Kokspriserne faldt i Efteraaret 1938, blev Brændepriserne nedsat for at svare til Kokspriserne. Man anlægger dog altid paa Statsskovenes Brænde Priser, der ligger i Underkanten i Forhold til Kokspriserne. Da saa Kokspriserne steg i Sommeren 1939, blev Priserne i de private Skove hævet; saaledes forhøjede man i de sjællandske Privatskove Prisen paa Klov, som jo er den vigtigste af de Effekter, der sælges til Brænde, fra 10½ Kr. pr. Rummeter til 11½ Kr., altsaa med 1 Kr. I Statsskovvæsenet sælger man ikke meget Træ om Sommeren, og først naar Eftersommeren indtræffer, begynder man

at sælge; man har derfor ikke, saadan som i de private Skove, allerede forhøjet Priserne i Forsommeren eller Midtsommeren, men først foretaget Forhøjelsen den 1. September; men i Stedet for at forhøje den med 1 Kr. og gaa op til 11 Kr. 50 Øre, som man har gjort det i Privatskovene, blev Priserne i Statsskovene hævet fra 8 Kr. 50 Øre til 9 Kr. Selv om der altsaa er en Prisforhøjelse, er den dog meget ringe, og dernæst ligger den ikke alene under Kokspriserne i Forhold til Brænde-værdien, men ogsaa under de private Skoves Brændepriser her paa Sjælland; og for de andre Effekter, man sælger, blev Priserne hævet tilsvarende, men heller ikke mere.

Det ærede Medlem Hr. Jens Møller rettede en Række Spørgsmaal til mig, for det første angaaende de Afvandingsbidrag, som Landmændene i Tønder Marsk betaler for den store Afvanding, der blev gennemført for mere end 10 Aar siden, vel for 12—15 Aar siden. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlems Henvendelse, udtalte han, at der til Landbrugsministeriet var indsendt et Andragende om yderligere Afdrags- og Rente-nedsættelse. Der er ikke indkommet et saadant Andragende til Landbrugsministeriet. I Anledning af Forespørgselen skal jeg oplyse, at Staten paa dette Omraade har ydet meget store Beløb, dels som direkte Tilskud og dels i Form af meget lav Rente. Hele Afvandingsarbejdet kommer til at koste saadan noget som 6 Mill. Kr., og heraf har Staten udredet godt og vel 4 Mill. Kr. i direkte Tilskud. Resten af Beløbet, ca. 2 Mill. Kr., har man laant Lodsejerne.

Med Hensyn til disse 2 Mill. Kr., som de skal forrente og afdrage, har de efterhaanden faaet meget betydelige Lempelser. Fra 11. Juni 1935 ydede Finansministeriet Digelaget en midlertidig Lempelse med Hensyn til Afvikling og Forrentning, saaledes at den aarlige Ydelse nedsattes til 2½ pCt., hvoraf 2 pCt. Rente, Resten Afdrag, det vil sige ikke engang Halvdelen af den Rente, man skulde have betalt, hvis det havde været privat Laan. Ordningen gjaldt til og med 1938. Senere blev der givet yderligere Lempelse, idet der blev indrømmet Afdragsfrihed 11. Juni og 11. December Termin 1936 og 11. Juni Termin 1937, ligesom der blev givet Henstand med Renteydelse. Den 12. Januar 1939 anmodede Digelaget Landbrugsministeriet om at faa en saadan Ordning for 1939—40 og 1940—41. I Skrivelse af 17. Marts 1939 har Finansministeriet meddelt Digelaget, at Finansministeriet kunde gaa med til,